

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X ANUL 28, NR. 689, IANUARIE 2025

Editorial

Sărbători cu speranțe

Cu zile însorite şi călduţe, Noul An s-a instalat în casele şi în sufletele noastre. L-am întâmpinat cu bucurie şi cu speranţa că ne va dărui vremuri mai bune, mai liniştite, comparativ cu anii din urmă, care au fost bântuiţi, la nivel global, de pandemii, secetă, austeritate, conflicte militare soldate cu pierderi de vieţi omeneşti.

Obiceiurile şi tradiţiile populare, prilejuite de sărbătorile Crăciunului şi ale Anului Nou, ne-au înseninat pentru o scurtă perioadă de timp cugetul şi ne-au amintit de universul miraculos al unei copilării petrecute cândva, parcă într-o altă viaţă, una cumpătată, echilibrată, ferită de violenţă şi extreme, neatinsă de patimă...

Lumea s-a schimbat, fireşte, şi evoluţia este în firea lucrurilor, dar schimbările nu sunt totdeauna spre bine. Le vedem cu ochii noştri, sau e doar o percepţie personală, fiindcă am ajuns la o vârstă când nu mai cred că „tot ce zboară se mănâncă” şi nici nu mai văd totul în roz. Oricum, un lucru este clar: distracţiile de sărbători, din urmă cu câteva decenii, aveau o mare doză de inocenţă şi bun-simţ, cu un impact pozitiv asupra minţii, trupului şi sufletului. Nu ne distram aruncând cu petarde, aprinzând artificii şi alte nebunii care să afecteze ochii, urechile şi toată fiinţa noastră şi a animăluţelor de prin gospodărie. Focul de artificii, în noaptea dintre ani, îşi are frumuseţea lui. Nu în fiecare noapte trecem pragul unui nou an! Dar zgomotul petardelor şi al pocnitorilor, cu o săptămână, două, înainte şi după Anul Nou, a avut, chiar şi temporar, un impact negativ asupra noastră.

În perioada sărbătorilor de iarnă, nu toată lumea şi-a permis să plece la munte sau în excursii pe tărâmuri exotice. Aşa că, stând mai mult în casă, televizorul ne-a ţinut companie. El este ca o fiinţă vie care ne spune la ce să ne gândim. Uneori este atât de insistent, că nu putem să nu băgăm în cap ceea ce auzim. Televizorul are puterea de a ne aduce la propriile lui concluzii, încât mintea noastră nu mai are timp să protesteze simplu: „Ce prostie!”. Cu greu ne dăm seama că suntem martorii unor vremuri în care „florile” trăiesc pe seama altor „flori”, în loc să se hrănească cu cernoziom şi apa din natură...

*

Luna ianuarie, a acestui an, mărturiseşte împlinirea a 175 de ani de la naşterea lui Mihai Eminescu, poetul nostru „nepereche”. Sunetul magic al lirei sale tainic înstrunate răsună ca o chemare vie la neuitare şi eternitate. Versurile învăţate cândva s-au sedimentat în memorie şi, recitându-le în şoaptă, ne lăsăm purtaţi de vraja lor spre o nouă dimensiune, simţind cum ne cântă pe umăr o pasăre măiastră...

Domniţa NEAGA

Ziua Culturii Naționale

Dor de Eminescu

„Cu numele lui magic deschidem toate porţile spiritului. Dar nu e vorba de operele lui Eminescu, de cultura lui, de proiectele lui, de variantele lui, de comorile plutonice reţinute sau sistemele de filosofie posibile. E vorba de tot; de spectacolul acesta extraordinar pe care ţi-l dă o conştiinţă de cultură deschisă către tot”, scria Constantin Noica despre poetul nostru național, Mihai Eminescu. Nu întâmplător, în anul 2010, ziua de naştere a poetului nepereche a fost declarată „Ziua Culturii Naţionale”, iar din 2011, la data nașterii poetului Mihai Eminescu, sărbătorim și contribuția pe care o au creația și patrimoniul românesc la dezvoltarea și diversitatea culturii europene și universale.

La Roşiorii de Vede, încă de la primele ore ale dimineţii, Ziua Culturii Naţionale a fost deschisă cu programul de vizitare gratuită a

expoziţiilor Muzeului Municipal de Istorie „Petre Voivozeanu, intitulat „Cultura - zestrea noastră naţională”, iar Biblioteca Municipală „Gala Galaction” a așteptat vizitatorii cu o expoziție de carte dedicată celebrării operei marelui poet, care rămâne la fel de actuală și valoroasă peste generații.

La ora 11:00, Eminescu „ne-a dat întâlnire” în Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vedea”, pentru a vorbi despre ceea ce ne reprezintă pe noi, ca popor, cel mai bine: CULTURA! Și am făcut acest lucru alături de mulți elevi, profesori, oameni de cultură și artă, colaboratori ai instituțiilor de cultură roșiorene sau simpli privitori, dar și de invitatele noastre, prof. Cristiana-Mirela Piper Savu – viceprimarul Municipiului Roșiorii de Vede și

Aurelia BĂRBUȚ

Continuare în pag. 3

Foto: **Aurelia BĂRBUȚ**

Cronica evenimentelor culturale

...Așa a fost anul 2024

Fiecare an ce se termină ia cu el câte ceva din noi: bun sau rău. Ne lasă mai bogați în amintiri și întărește speranța că anul care vine va fi altfel. Mai frumos, mai senin, mai îndestulător. Anul 2024 a fost unul bogat în evenimente culturale și merită elogiat. Elogiu ce ar trebui adus și celor care au

Ianuarie 2024

contribuit la realizarea acestor bijuterii ale zestrei noastre culturale, ale zestrei culturale roșiorene, fără de care am fi mai săraci spiritual și fără perspective.

Astfel, vă propunem o retrospectivă în imagini, mulțumindu-vă, dumneavoastră, roșioreni care ne-ați fost întotdeauna alături! Mulțumind, de asemenea, și Consiliului Local, Primăriei, d-lui

Continuare în pag. 3

primar Valerică Gheorghe Cîrciumaru, d-nei viceprimar Cristiana-Mirela Piper-Savu, unităților de învățământ roșiorene, pentru că au sprijinit acest demers prin care frumosul și-a găsit locul în așezarea de pe Vedea!

Grupaj foto realizat de **Aurelia BĂRBUȚ**

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

1.12.2024 – Prima zi de iarnă. Ziua Naţională a României. Platoul din faţa primăriei, Monumentul Eroilor, reprezentanţi ai Administraţiei locale, ai instituţiilor de învăţământ roşiorene, instituţii, societăţi comerciale, oameni de cultură, partide politice, roşioreni mici şi mari, animaţi de sentimentul patriotic sau de curiozitate, pur şi simplu.

3.12.2024 – „La capătul oricărei melancolii, există posibilitatea unei mângâieri sau a unei resemnări...” (Emil Cioran).

6.12.2024. – O zi încărcată. 50 de ani împreună. Oameni care au trecut prin viaţă unul lângă celălalt, cu bune, cu rele, cu renunţări, cu toleranţă, cu iertare şi respect. Şi asta te bucură. Te bucură pentru faptul că mai sunt oameni de la care putem învăţa că o relaţie de cuplu nu se aruncă atunci când ceva nu mai funcţionează, ci se repară.

* Seara, în Orăşelul lui Moş Crăciun, s-au aprins luminiţele de sărbătoare. Casa Moşului, renii, omul de zăpadă, brazii au strălucit în noaptea ce acoperea oraşul de pe Vedea. Proiectul „Donaţi o jucărie pentru o bucurie” prindea viaţă.

7.12.2024 – Pe pervazul ferestrei, dansul stropilor de apă alungă somnul. O ploaie primăvăratică de iarnă, zici şi… zâmbeşti. Iubeşti ploaia. Îţi iei umbrela şi ieşi. În Parcul Central, Căsuţa lui Moş Crăciun, renii, brazii electrici, sunt la locul lor, nevandalizate. Şi reprezentanţii Poliţiei Locale sunt acolo. La datorie. Şi plouă…

9.12.2024 – „Fă ceea ce este drept mereu. Îţi va împlini viaţa” (Wovoka).

10.12.2024 – În oraşul de pe Vedea se întâmplă ceva… mulţi ştiu, puţini vin să vadă, să asculte colindele copiilor veniți în Parcul Central – pentru a se bucura împreună, pentru a le arăta că gestul lor contează, că implicarea lor este dovada vie a conservării zestrei noastre culturale.

11.12.2024 – „Cei mai talentaţi creatori sunt aceia care se inspiră din viaţa însăşi. Ei exprimă ce este de neexprimat, fără pensulă, ciocan, lut sau chitară. Ei nu pictează şi nici nu sculptează – mediul lor este „a fi”-ul. Indiferent ce ating, prezenţa lor sporeşte viaţa” (J. Stone).

13.12.2024 – O temperatură de minus un grad. Senzitiv, minus patru. Deşi e soare… Cu mâinile îngheţate, cu obrajii brăzdaţi de vânt, fetele de la salubrizare mătură strada. Trag după ele un tomberon mare şi zâmbesc când te văd. Te opreşti şi tu de fiecare dată. Schimbaţi câteva cuvinte încurajatoare, motivaţionale… şi simţi un boom de energie.

16.12.2024 – Cercul Padagogic al Bibliotecarilor, Colegiul Naţional „Anastasescu” Roşiorii de Vede. Profesori, bibliotecari, elevi, reprezentanţi ai Serviciului pentru Cultură, Educaţie, Creaţie şi Sport. Bucuroasă să fii printre ei, să descoperi tineri talentaţi, elevi dornici de lectură, dornici de a descoperi noul sub toate formele.

19.12.2024 – Întâlnire emoţionantă cu expeditorul unei impresionante scrisori trimise lui Moş Crăciun. Un copil de 10 ani, ale cărui gânduri au trecut dincolo de barierile realităţii, atingând corzile sufletului unui adult până la lacrimi. „Aş dori un loc de muncă pentru tata”, scrie Andrei. Da…

20.12.2024 – Secret Santa. Un joc pentru (copiii) adulți. Șef și subalterni, într-un cuvânt, colegi, adunați în jurul cadourilor, împărtășind bucuria deschiderii acestora, astfel încât, să puteți spune: „Aceasta este o lume atât de mică – și toți locuitorii ei sunt prinși împreună într-o fracțiune a timpului. Cu siguranță, putem fi prieteni. Cu siguranță, putem fi buni unii cu alții” (Pam Brown).

22.12.2024 – Ziua Eroilor Revoluției din 1989. Parcul Central. Roșiorii de Vede. Primarul orașului, viceprimarul orașului, reprezentanți ai partidelor politice, cadre didactice, preoți, elevi, oameni de cultură… și doar câțiva locuitori ai orașului… (oameni care poate și-au pierdut copiii sau ființe dragi într-o *luptă*... pentru frumusețea României). Și te întrebi: celorlalți nu le pasă??

23.12.2024 – Zâmbreasca. Seară de colind. Și te uiți cum mâinile tremurânde ale mamei așază covrigii și fructele în pungușele pentru colindătorii care vor veni… sau nu vor veni. Și plouă, plouă neîncetat… și vântul bate și ploaia nu se transformă în zăpadă. Albul rece și strălucitor al sărbătorilor este amintire…

25.12.2024 – „Veste tuturor să dați că am fost răscumpărați./ Că astăzi Maria a născut pe Mesia!” (pr. Emilian Trică). La mulți ani!

Florina CARVACI
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„...ne arde împreună vinovăția grea a întregii lumi, survenită în urma căderii străvechi. Dacă cedezi mâniei, cedezi greșelii. Asta te va priva de libertatea duhovnicească. Rugăciunea este singurul nostru scut împotriva oricărei porniri rele, fie de la noi, fie din afară”.

(*Maxim Mărturisitorul. Biografia unui martir și mărturisitor al lui Hristos,* Aleka Ritsou)

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

Trăire creştină

Cum să întâmpinăm Noul An ?

Fiindcă un an îl urmează pe celălalt, Anul Nou ce începe este asemenea unei câmpii neprihănită și curată, care este acoperită cu zăpadă. Se cuvine să mergem cu responsabilitate pe acolo unde se întinde peisajul alb, care este încă neatins, deoarece, potrivit cu modul în care vom merge, va exista fie un drum care-l va străbate, atunci când urmăm voia lui Dumnezeu, fie pași rătăcitori care nu vor face altceva, decât să murdărească albul zăpezii. Însă, un lucru nu putem și nici nu trebuie să uităm în acest an, mai mult decât în dățile trecute, și anume că există un întuneric care cuprinde și acoperă, ca o cupolă, acest alb și chiar acest peisaj necunoscut; un întuneric cu puține sau mai multe stele, dar un întuneric neclar, primejdios și înspăimântător. Ieșim dintr-un an în care cu toții am observat întunericul, în care încă mai este răspândită violența și cruzimea.

Cum să întâmpinăm Noul An? Ar fi naiv și foarte necreștin să cerem de la Dumnezeu să ne ocrotească, să facă pământul un rai al păcii, în timp ce în jurul nostru nu există pace. Există controversă, tensiune, descurajare, teamă, violență, crimă. Nu putem cere pace pentru noi, când această pace nu se poate răspândi în afara Bisericii, când nu vine ca niște raze de lumină care să risipească întunericul. Un scriitor duhovnicesc din Apus a scris că este creștin acela căruia Hristos i-a încredințat responsabilitatea pentru ceilalți oameni, iar această responsabilitate trebuie să fim pregătiți s-o ducem până la capăt.

Îl vom implora pe Dumnezeu pentru necunoscutul an ce vine, rostind cea mai frumoasă rugăciune care există în slujbele liturgice: „Binecuvântată este Împărăția a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh”.

Aceste cuvinte se rostesc rar. La începutul Liturghiei, ca rugăciune pentru Noul An și în clipele în care se unește timpul cu veșnicia, atunci când, cu ochii sufletului, putem vedea veșnicia indisolubil legată cu timpul. Creștinul este singurul care trebuie să fie destoinic să vadă istoria, așa cum o vede Dumnezeu, ca o taină a mântuirii, dar ca și o tragedie a păcatului și căderii omului. În legătură cu cele din urmă, trebuie să luăm poziție. Hristos spune în Evanghelie: „Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă înfricoșați”, ci ridicați în sus capetele voastre. Căci nu există loc în inima și în viața creștinului pentru șovăire, teamă și frică, care sunt fiicele egoismului, a grijii numai pentru noi înșine, chiar și atunci când această grijă se îndreaptă înspre cei pe care îi iubim. Dumnezeu este Dumnezeul istoriei, dar trebuie să devenim împreună-lucrători cu El și să ne trimită în această lume a Sa, ca să schimbe societatea discordantă a oamenilor în armonia care se va numi Împărăția lui Dumnezeu.

În lumea de astăzi, trebuie să fim gata să fim judecați și să răbdăm multe. Dar trebuie să rămânem neclintiți în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor. Iar când privim în urmă la anul ce a trecut, cerem de la Dumnezeu să ne ierte de tot ce am făcut sau pentru cele care au rămas neterminate în anul precedent. Susținem că suntem ortodocși. Dar a fi ortodox nu înseamnă numai să mărturisim Evanghelia în totalitatea ei și s-o propovăduim în simplitatea ei, ci ni se cere ceva mai mult decât aceasta, ni se cere să trăim conform cu ea. Și știm că Hristos nu este înduplecat de nimic altceva, decât de măreția omului și de mesajul său de dragoste și adorație. Și dacă vom face astfel, oamenii vor spune despre noi, așa cum spuneau despre primii creștini: „Uitați-vă cum se iubesc unul pe altul!”. Cine ne va vedea, va spune că noi deținem sensul vieții, al dragostei care ne înalță mai presus de orice comparație și se va întreba: „De unde are el aceasta? Cine i-a dat-o? Cum poate suferi încercarea?”. Dacă vrem ca anul acesta să ne facem vrednici de Dumnezeu, de chemarea noastră creștinească, de sfântul nume al Ortodoxiei, se cuvine ca fiecare în parte și toți, ca un trup, să fim pentru toți și pentru fiecare persoană care poate are trebuință de noi, o imagine vie a ceea ce trebuie să fie omul și a ceea ce o comunitate poate fi, atunci când este umbrită de Harul lui Dumnezeu. Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ierte pe noi care până acum am fost departe de chemarea noastră. Să ne rugăm ca Domnul să ne dea bărbăție, curaj, voință să ne îndreptăm, să ridicăm crucea, să mergem pe urmele pașilor lui Hristos, acolo unde ne cheamă.

Preot **Eugen Cătălin PĂUNESCU**
Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului
Foto: Sursa Internet

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

În luna decembrie 2024, am avut noroc de multe zile ploioase, dintr-un an foarte secetos. Probabil, au căzut peste 40 l pe metru pătrat, de apă, cea atât de necesară plantelor.

Luna ianuarie din acest an a debutat în prima jumătate cu un timp frumos, cu zile multe senine și temperaturi de până la 14° C, în Roșiori. Doar duminică, 5 ianuarie, în ajunul Bobotezei, au fost -3° C.

La prânz

Lidl, supermagazinul alimentar, în primul rând, s-a înmulțit în județul nostru, cu cel inaugurat în 2024, în Alexandria.

Lidl-ul din Roșiori a introdus, de la sfârșitul anului 2024, autotaxarea de către cumpărători, prin desființarea unei perechi de case de plată, la casieri. Plata mărfurilor autotaxate se realizează folosind-se orice fel de card.

În amurg

În anii 2023 și 2024, au fost angajați trei cetățeni din Sri Lanka, muncitori necalificați, cu contract de muncă pe doi ani, la o societate comercială de materiale de construcții, la noi în oraș.

Personal, mi-au lăsat o impresie pozitivă, fiind politicoși, săritori să ajute, harnici.

Prof. **Gheorghe TUTCĂLĂU**

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport
Aurelia Bărbuț
Colectivul de redacție:
Redactori: Florina Carvaci, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete
Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Athanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu, Petre Bozdoc
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvaci, Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56, Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619, e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Ziua Culturii Naționale

Dor de Eminescu

- continuare din pag. 1

prof. Elena Daniela Costică - inspector şcolar de limba şi literatura română în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Teleorman, care au transmis mesaje cu prilejul Zilei Culturii Naţionale.

În ziua dedicată lui Eminescu, poetul care a inspirat şi continuă să ne inspire,

elevi din școlile și liceele roșiorene au prezentat un amplu programul artistic. Sub genericul „Dor de Eminescu”, ne-au fost alături: Școala Gimnazială „Mihai

Eminescu” - coordonator prof. Gavrilă Luzi; Școala Gimnazială „Alexandru Depărățeanu” - coordonator prof. Andrei Sanda; Școala Gimnazială „Dan Berindei” - coordonator prof. Sălceanu Elena Mădălina; Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” - coordonator prof. Popescu Tatiana; Colegiul Național „Anastasescu” - coordonator prof. Cismaru Daniela; Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” - coordonator preot prof. Rotaru Valentin și prof. Ilie Florentina; Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” - coordonatori prof.

Dragnea Laura și prof. Hagiu Alina și Centrul Școlar de Educație Incluzivă - prof. coordonatori Chiru Petruța, Ene Liliana și Ilie Adriana.

La final, toate instituțiile de învățământ roșiorene, dar și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au așezat câte o floare la bustul lui Eminescu din Parcul Central.

Mulțumim tuturor pentru participare, mulțumim reprezentanților mass-media pentru promovare! LA MULȚI ANI de Ziua Culturii Naționale!

Cronica evenimentelor culturale

...Așa a fost anul 2024

- continuare din pag. 1

Februarie 2024

Martie 2024

Aprilie 2024

- continuare în pag. 5

Din corespondența lui Moș Crăciun... cele mai frumoase scrisori

Și a primit Moșul scrisori... și a citit... Scrisori multe, frumoase, scrisori interesante, scrisori impresionante. Scrisorile unor copii ale căror gânduri depășesc cu mult zona superficială a vetii, îndreptându-se către esență, acolo unde nici măcar cele mai îndrăzneţe gânduri nu reușesc să ajungă.

Pentru a nu lăsa uitarea să fure magia clipelor prilejuite de întâlnirea sau corespondența cu Moș Crăciun, colectivul de redacție al ziarului „DRUM” oferă cititorilor săi câteva dintre zecile de scrisori expediate în cutia poștală a Moșului, în perioada 6-23 decembrie 2024:

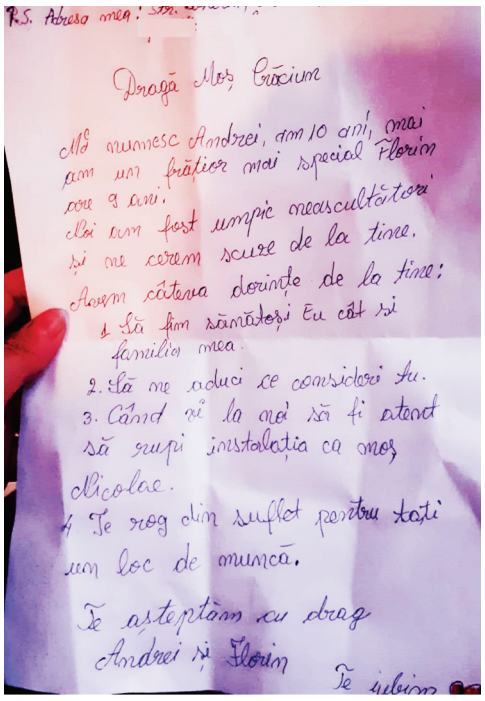

„Dragă Moș Crăciun,

Mă numesc Andrei. Am 10 ani. Mai am un frăţior mai special, Florin, are 9 ani. Noi am fost un pic neascultători şi ne cerem scuze de la tine. Avem câteva dorinţe de la tine:

1. Să fim sănătoşi: eu, cât şi familia mea.

2. Să ne aduci ce consideri tu.

3. Când vii la noi, să fi atent să nu rupi instalaţia ca Moş Nicolae!

4. Te rog din suflet pentru tati un loc de muncă.

Te aşteptăm cu drag,
Andrei şi Florin
Te iubim!”

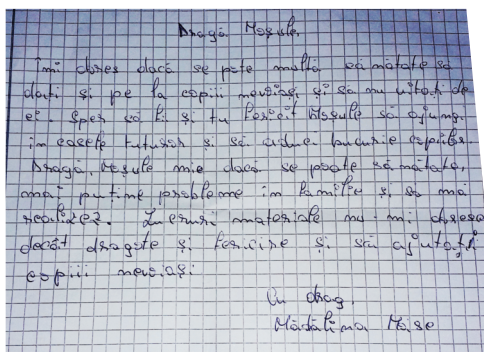

„Dragă Moşule,

Îmi doresc, dacă se poate, multă sănătate, să daţi şi pe la copiii nevoiaşi şi să nu uitaţi de ei. Sper să fii şi tu fericit, Moşule, să ajungi în casele tuturor şi să aduci bucurie copiilor.

Dragă Moşule, mie, dacă se poate, sănătate, mai puţine probleme în familie şi să mă realizez. Lucruri materiale nu-mi doresc decât dragoste şi fericire şi să ajutaţi copiii... nevoiaşi.

Cu drag,
Mădălina Moise”

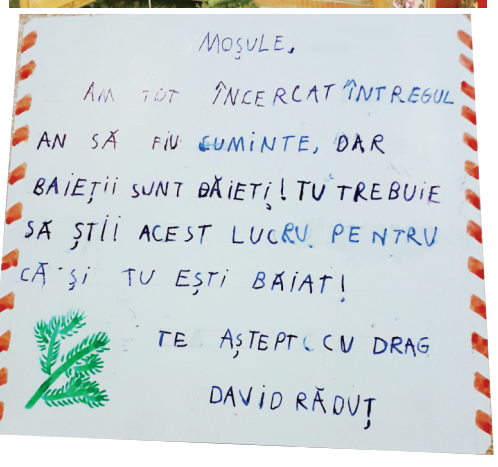

„Moşule,

Am tot încercat întregul an să fiu cuminte, dar băieţii sunt băieţi! Tu trebuie să ştii acest lucru, pentru că şi tu eşti băiat!

Te aştept cu drag!
David Răduţ”

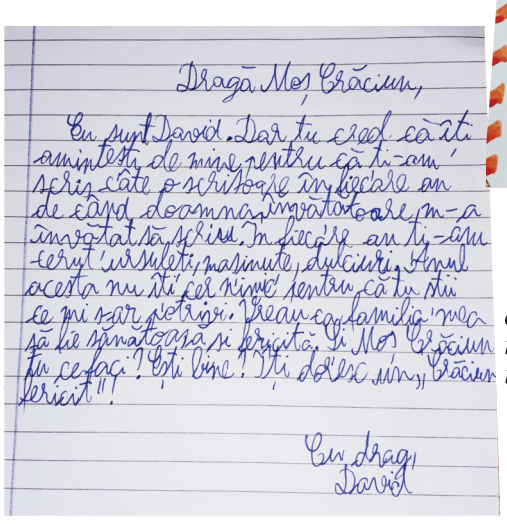

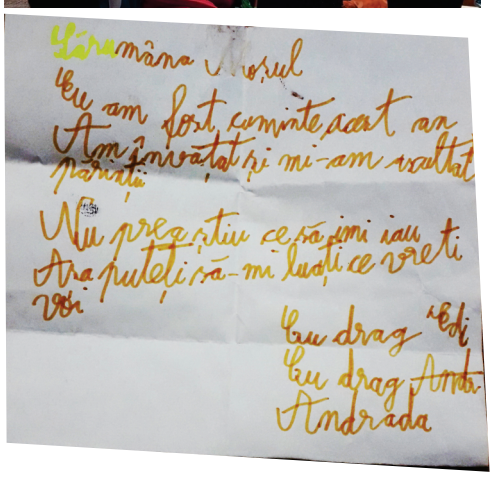

„Săru mâna, Moşule!

Eu am fost cuminte în acest an. Am învăţat şi mi-am ascultat părinţii. Nu prea ştiu ce să îmi iau. Aşa puteţi să-mi luaţi ce vreţi voi.

Cu drag, Edi
Cu drag, Andrada”

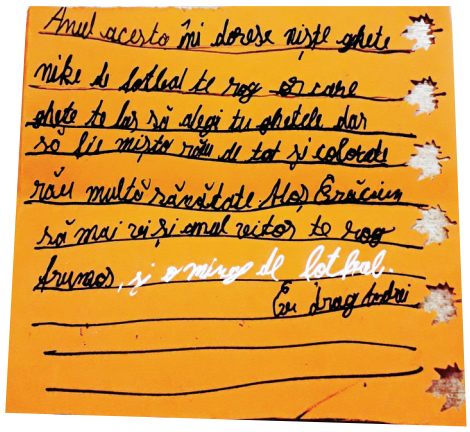

„Anul acesta îmi doresc nişte ghete Nike de fotbal, te rog, oricare ghete... te las să alegi tu ghetele, dar să fie mişto rău de tot şi colorate. Moş Crăciun, să mai vii şi anul viitor, te rog frumos, cu o minge de fotbal!

Cu drag, Andrei”

Grupaj foto realizat de **Aurelia BĂRBUȚ**

Cronica evenimentelor culturale

...Așa a fost anul 2024

- continuare din pag. 3

Aprilie 2024

Mai 2024

Iunie 2024

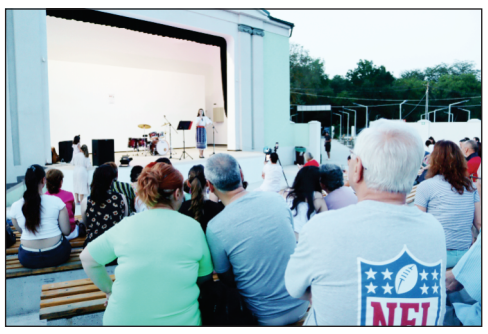

Iulie 2024

August 2024

Septembrie 2024

- continuare în pag. 8

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Științele și filosofia în epoca pașoptistă

Scriitorii pașoptiști au stimulat gândirea originală și au insistat asupra valorii practice a cuceririlor științifice, în special în dezvoltarea ramurilor economiei românești, cum ar fi agricultura și industria.

Astfel, Ion Ionescu de la Brad (1818-1891), însemnat agronom, economist, om politic și participant la Revoluția de la 1848, a fost unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai economiei politice moderne autohtone, acesta contribuind la dezvoltarea științelor agronomice românești și fiind, totodată, un precursor al silviculturii românești. În contextul Revoluției de la 1848, acesta a susținut cu mare zel dreptul țăranilor români la împroprietărire.

În rândul științelor, importanța cea mai mare a fost acordată istoriei. Importanța trecutului istoric a fost relevată de cei mai reprezentativi istorici ai epocii pașoptiste: Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu și Bogdan Petriceicu Hasdeu.

Despre Nicolae Bălcescu, a cărui operă istorică și activitate revoluționară a fost esențială în dezvoltarea spiritului național, prietenul său, Vasile Alecsandri, declara: „Oamenii de măsura lui Nicolae Bălcescu sunt încă rari între Românii de astăzi. Acei cari, ca dânsul, în tot cursul unei existențe de luptă, au fost însuflați numai de nobila simțire a amorului de Patrie și care au visat și lucrat cu neîncetare la reînvierea și la mărirea neamului lor, merită să atragă respectul și simpatiile înaintașilor.” (Alecsandri, Vasile, *Nicolae Bălcescu în Moldova*, articol publicat în „Revista Română”, 1862, și reprodus în volumul *Opere*, de Nicolae Bălcescu, București, ESPLA, 1952, p. 15).

La rândul său, înflăcăratul istoric și animator cultural pașoptist emitea în articolul său, *Mersul Revoluției în istoria românilor* (publicat în ziarul „România viitoare”, Paris, 1850, pp. 7-16), o profeție interesantă, cu privire la panromânism, respectiv la rolul și destinul Revoluției de la 1848:

„Panromânismul dar trebuie să fie astăzi ținta noastră comună de activitate. Printr-însul se completă sinteza noastră revoluționară.

Revoluția de la 1821 a strigat dreptate și a vrut ca tot Românul să fie liber și egal, ca statul să se facă românesc. Ea fu o revoluție democratică.

Revoluția de la 1848 a vrut ca Românul să fie nu numai liber, dar și proprietar, fără care libertatea și egalitatea e minciună. Pentru aceea adaugă la deviza sa cuvântul frăție, această condiție de căpetenie a progresului social. Ea fu o revoluție socială.

Revoluția viitoare nu se mai poate mărgini a voi ca Românii să fie liberi, egali, proprietari de pământ și de capital și frați asociați la fapta unui progres comun. Ea nu se va mai mărgini a cere libertatea din lăuntru, care e peste putință a dobândi fără libertatea din afară, libertatea de supt domnirea streină, ci va cere libertatea și unitatea națională. Deviza ei va fi Dreptate, Frăție, Unitate. Ea va fi o revoluție națională.

Aceasta este calea ce va lua revoluția română în viitor.

Și numai atunci când războiul sfânt va mântui națiа de apăsarea streinilor și-o va reîntregi în libertatea și unitatea sa, adunarea poporului, Constituanta, va putea să realizeze în pace toate reformele politice și sociale, de cari el are nevoie și să constituieze domnirea democrației, domnirea poporului prin popor.” (Bălcescu, Nicolae, *Opere*, București, ESPLA, 1952, pp. 183-184).

Prin numeroasele luări de poziție în studiile sale istorice, dar mai cu seamă prin acea capodoperă a exilului scrisă în ultimii ani de viață, recte *Românii supt Mihai Voievod Viteazul*, **Nicolae Bălcescu** (1819-1852) a contribuit la propagarea spiritului epocii în rândul maselor largi de oameni.

Un alt istoric de seamă al perioadei pașoptiste a fost **Mihail Kogălniceanu** (1817-1891), cel a cărui viață s-a suprapus peste cele mai importante momente din istoria națională a secolului al XIX-lea (Revoluția de la 1848; Unirea Principatelor Române din 1859; Aducerea unui principe străin pe tronul Țărilor Române, și anume, Carol I de Hohenzollern, 1866; Proclamarea Independenței Naționale, 1877; Proclamarea României ca Regat, 1881), la care a luat parte activă, influențând decisiv destinul României.

În 1837, Kogălniceanu publicase în limba franceză volumul *Histoire de la Valachie*. Apoi, câțiva ani mai târziu (în perioada noiembrie 1843-aprilie 1844), în calitate de profesor la Academia Mihăileană, Kogălniceanu a predat un curs de istorie națională, pe care, deoarece îl transformase într-un veritabil instrument al luptei de eliberare socială și națională, stăpânirea s-a văzut nevoită să-l interzică și n-a mai fost reluat după aceea. Între 1841-1845, Kogălniceanu a scos la iveală colecția de documente istorice *Arhiva românească*.

Interesul obsesiv pentru istorie, al cărei rol educativ l-a evidențiat mereu, și dragostea nemărginită pentru patria și neamul românesc sunt surprinse cel mai bine în următorul fragment din discursul său inaugural la Academia Mihăileană, rostit în data de 24 noiembrie 1843:

„Inima mi se bate când aud rostind numele lui Alexandru cel Bun, lui Ștefan cel Mare, lui Mihai Viteazul; dar, domnilor mei, și nu mă rușinez a vă zice că acești bărbați, pentru mine, sunt mai mult decât Alexandru cel Mare, decât Hanibal, decât Cezar; aceștia sunt eroii lumii, în loc că cei dintâi sunt eroii patriei mele. Pentru mine, bătălia de la Războieni are mai mare interes decât lupta de la Termopile și izbânzile de la Rahova și de la Călugăreni îmi par mai strălucite decât acelea de la Maraton și Salamina, pentru că sunt câștigate de către români! Chiar locurile patriei mele îmi par mai plăcute, mai frumoase decât locurile cele mai clasice. Suceava și Târgoviștea sunt pentru mine mai mult decât Sparta și Atena! Baia, un sat ca toate satele pentru străini, pentru român are mai mult preț decât Corintul, pentru că, în Baia, avanul rigă al Ungariei, Matei Corvinul, viteazul vitezilor, craiul crailor, cum îi zicea Sixt IV, rănit de sabia moldovană, fu pus în fugă și uită drumul patriei noastre!

Trebuința istoriei patriei ni este neapărată chiar pentru ocrotirea drepturilor noastre împotriva națiunilor străine.” (Kogălniceanu, Mihail, *Cuvânt introductiv la Cursul de Istoria Națională* în vol. *Scrieri alese*, ediție îngrijită și prefață de Dan Simonescu, ediția a II-a, București, ESPLA, 1958, colecția BPT, pp. 210-211).

Dacă N. Bălcescu și M. Kogălniceanu au militat în scrierile lor istoriografice pentru eliberarea națională și împlinirea idealului unirii, lui Bogdan Petriceicu Hasdeu, acestui „prinț renascentist al culturii românești” îi revine meritul de a fixa disciplina istoriei pe niște baze ceva mai științifice, deși prima sa lucrare cu caracter istoric, și anume, *Ioan Vodă cel Cumplit* (1865), are și o indiscutabilă valoare artistică.

Călcând pe urmele lui Gheorghe Șincai, August Treboniu Laurian și Mihail Kogălniceanu, geniul romantic al lui Hasdeu a avut în vedere și documentele străine sau românești privitoare la istoria românilor, publicând în acest sens la Iași, între 1865-1867, *Arhiva istorică a României*. Tot Hasdeu, obsedat de mitul romantic al originilor, scoate în 1875 din redingota romantică lucrarea *Historia antică a Românilor* (rămasă neterminată), precedată de *Istoria critică* (1873-1874) în care tratează secolul XIV românesc, perioadă istorică a întemeierii statelor medievale românești.

Cât privește filosofia, ideile filosofice ale epocii pașoptiste veneau îndeosebi pe filiera franceză, ca urmare a influenței covârșitoare a principiilor iluministe ale Revoluției Franceze de la 1789 asupra spiritului public românesc.

Printre cei mai însemnați gânditori români care au oferit o viziune insolită asupra lumii se numără, fără îndoială, **Eufrosin Poteca** (1786-1858), cel care, în 1825, cu concursul lui Heliade Rădulescu, inaugurează la Sfântul Sava din București un curs de filosofie, **Eftimie Murgu** (1805-1870), una din marile personalități pașoptiste, care a fost unul dintre ctitorii învățământului filosofic în limba română, poetul **Ion Heliade Rădulescu** (1802-1872), a cărui concepție filosofică este tributară în special ideologiei lui Voltaire și ocultismului occidental, respectiv filosoful **Ion Zalomit** (1810-1855), doctor în filosofie și drept la Universitatea din Berlin, creditat ca primul profesor de filosofie al Facultății de Litere din București și autor al unor lucrări despre Kant (*Principiile și meritul filosofiei lui Kant*, 1848) și sistemul de învățământ public (*Starea instrucțiunii publice în România*, 1862).

Dezvoltarea științelor și diseminarea ideilor filosofice iluministe și romantice în epoca pașoptistă au avut consecințe faste pentru evoluția societății românești.

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Lecturi în lumină

ELENA BUICĂ, *„Pe cărările vieții”*

Ființele inteligente au fost înzestrate cu abilitatea de a alege şi cu posibilitatea de a dispune de o voinţă liberă în a alege: „Ţi s-a pus în faţă, omule, binele şi răul, viaţa şi moartea. Alege!” (Deuteronom, 30:15)... Şi fiecare din noi a ales...!

Și scriitoarea Elena Buică (teleormăneancă la origine, născută în com. Ţigăneşti, dar trăitoare de aproape trei decenii în Canada) a ales. A ales să scrie despre frumuseţe şi bunătate, despre fericire şi speranţă, despre faptele şi întâmplările la care a fost martoră; a ales să scrie despre ceea ce gândeşte şi despre frumuseţea sufletească a oamenilor pe care i-a întâlnit de-a lungul timpului, despre încrederea în ei şi în valorile perene ale poporului român, înzestrat spiritual, paşnic, blând, dar prea des încercat de vitregiile unei istorii potrivnice...

„Cuvânt înainte” care deschide volumul *Pe cărările vieţii* (Ed. Anamarol, Bucureşti, 2016), semnat de Elena Buică, este o mărturisire către cititor, întru înţelegerea tipului de literatură care se scrie astăzi. Deşi se află departe de ţară, autoarea simte pulsul înnoirilor petrecute în literatura română postdecembristă.

Pe cărările vieţii este o carte care depune mărturie despre problemele actuale ale umanităţii, despre schimbările în plan literar, cultural, informaţional; o carte care mărturiseşte despre schimbările geopolitice, despre globalizare, despre problemele lumii contemporane...

Structurată în trei părţi şi însumând aproape trei sute de pagini, *Pe cărările vieţii* impresionează prin ţinuta elevată a discursului epic, cultivat cu multă responsabilitate de Elena Buică, distinsă profesoară de limba şi literatura română, pe care şederea departe de ţară nu o împiedică să se exprime corect, fluent, scoţând la iveală nestematele ascunse în izvorul de apă vie al limbii în care autoarea s-a născut şi s-a format.

Capitolul I, „Dus-întors pe cărările vieţii”, cuprinde „cuvinte rostite” de autoare la diverse evenimente culturale, desfăşurate în România şi în Canada, evocarea unor momente de suflet (prilejuite de întâlniri cu personalităţi române sau canadiene), sau a unor întâmplări dramatice; luarea de atitudine împotriva violenţei, împotriva războaielor, indiferent de natura acestora şi de motivaţia lor; evocarea spiritului de solidaritate care trebuie să se manifeste nu numai în momentele de criză ale umanităţii, ci şi în zilele anonime ale vieţii noastre, când acest lucru este necesar.

În „anchetele” realizate de diverse reviste din Canada sau din ţară, Elena Buică îşi deschide sufletul vorbind cu sinceritate despre exil, despre viaţa de acolo şi despre cea de aici, despre asemănări şi deosebiri, spiritul fin de observaţie fiind una dintre principalele calităţi. Frumoase pagini dedică scriitoarea unor evenimente istorice care au marcat destinul poporului român („Şarja de la Prunaru”). Încărcătura emoţională a impresiilor născute la trecerea dintre ani, la prăznuirea sărbătorilor creştineşti în spaţiul canadian... relevă un suflet sensibil şi încrezător, legat totuşi cu toate rădăcinile de pământul strămoşilor.

Capitolul al II-lea „Elogiul limbii şi literaturii române”, este o autentică mărturie a iubirii pe care autoarea o poartă literaturii şi scriitorilor, şi, în acelaşi timp, este o pledoarie pentru lectura cărţilor: „O carte bună este un privilegiu râvnit de multă lume, cerut de nestăvilita sete de a trăi emoţii izvorâte din frumos şi adevăr, de înrâurire modelatoare de spirit şi de etica sănătoasă asupra noastră. Lectura e o binecuvântare şi pentru că are efectul detensionării, chiar şi atunci când ne aflăm în vecinătatea depresiei...”. Elena Buică citeşte mult, citeşte şi scrie despre cărţile lecturate, cu o nestăvilită dorinţă de a ne convinge că: „o carte întreţine o pace în belicoasele zbateri ale universului uman”; scrie despre scriitorii contemporani români, care trăiesc în România sau pe alte meridiane ale lumii. Cronicile Domniei sale sunt adevărate oglinzi în care scriitorul şi cartea lui se regăsesc cu fidelitate. Ce bucurie mai mare poate avea un autor, decât atunci când vede că opera sa este cunoscută şi apreciată la justa sa valoare, de un alt scriitor, un confrate, care nu umblă cu jumătăţi de măsură, cum se mai întâmplă cu unii critici literari...?

Capitolul al III-lea, „Opinii despre omul şi scriitorul Elena Buică”, cuprinde mărturisirile de suflet ale celor care au cunoscut pe omul Elena Buică, binecuvântat de Dumnezeu cu atâtea alese calităţi, vocaţia prieteniei fiind un adevărat titlu de nobleţe (portrete literare realizate de: Milena Munteanu, Eugenia Miu, Elena Armenescu; poeme închinate autoarei de poetele: Domnica Vărzaru, Daniela Popescu...), dar şi notele de lectură, cronicile literare la cărţile publicate de scriitorul Elena Buică, de-a lungul ultimilor ani: *Liliacul înflorit la poarta înserării, Frumoasele vacanţe, Îmi plec fruntea...”*, cronici semnate de critici literari precum: Ana Dobre, Cezarina Adamescu, Ion Nălbitoru, Marius Teodorescu, Domniţa Neaga...

Rândurile de faţă nu pot şi nu îşi propun să epuizeze prezentarea unui univers atât de bogat şi divers, ci, mai degrabă, se doresc o invitaţie la lectură a cărţilor distinsei scriitoare care, într-un răstimp foarte scurt, îmbogăţeşte literatura română cu pagini de un pitoresc aparte, plin de captivantă originalitate, în aproape douăzeci de cărţi.

Forţa personalităţii sale, libertatea în gândire şi acţiune, crezurile sale intelectuale, morale, estetice, civice, acceptarea cu seninătate a destinului, independenţa faţă de împrejurări şi evenimente exterioare, puterea de a acoperi cu iubire tot ceea ce întâlneşte şi atinge... sunt calităţile unui om absolut special, de o înălţătoare puritate, bunătate, spiritualitate... Elena Buică este şi o vehementă promotoare a valorilor culturale româneşti în spaţiul american, „o ambasadoare a sufletului românesc”, cum, pe bună dreptate, o numeşte Cezarina Adamescu, în cartea cu acelaşi titlu.

Pe cărările vieţii este o carte cu un titlu simbolic, scriitoarea Elena Buică povestind întâmplări, trăiri, întâlnite pe drumurile vieţii, drumuri pe care i le dorim cât mai lungi şi cât mai fructuoase, pline de evenimente plăcute...

În ziua de 3 ianuarie 2025, Doamna Elena Buică - Buni a împlinit venerabila vârstă de 92 de ani. La mulţi ani, dragă Prietenă de departe, dar atât de aproape sufletului nostru!

Prof. **Domniţa NEAGA**
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Viața școlii

Acreditare ERASMUS pentru Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede

Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” beneficiază de acreditare Erasmus în perioada 2024-2027, pentru implementarea de proiecte de mobilitate finanțate în cadrul Acțiunii-cheie 1, domeniul educație și formare profesională.

Principalele obiective ale acreditării sunt: participarea la stagii de practică în companii din Europa a unui număr de 70 elevi pentru a răspunde nevoilor de competențe cerute de piața muncii; formarea profesională a unui număr de opt profesori VET în domenii inovatoare care să susțină digitalizarea și utilizarea tehnologiilor educaționale avansate în activitatea didactică; creșterea abilităților a opt profesori VET de a proiecta suporturi de curs inovatoare prin integrarea temelor de dezvoltare durabilă, antreprenoriat verde în curriculumul școlar și în practica de predare.

Prin aceste obiective, ne dorim să creștem calitatea atât a cursurilor de predare, cât și a activităților de instruire practică pentru pregătirea și formarea profesională temeinică a elevilor noștri.

Obiectivele sunt legate de nevoia formării continue a profesorilor, echiparea acestora cu competențe digitale, familiarizarea cu noile tehnologii și metodologii de predare, actualizarea programelor de studiu, care să corespundă nevoilor industriei; formarea competențelor verzi și de antreprenoriat verde în rândul elevilor și profesorilor, în vederea pregătirii elevilor pentru cariere în domenii verzi.

În primul proiect de mobilitate cu numărul de referință 2024-1-RO01-KA121-VET-000216598, s-a desfășurat cursul de formare structural cu tema „Digitalization In Teaching Economics Subjects” susținut de Cappadocia Education, în Nevșehir, Turcia, în perioada 11-15 noiembrie 2024, la care au luat parte trei profesori discipline economice de la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede.

Principalele activități desfășurate: înțelegerea rolului instrumentelor digitale în educația economică modernă, explorarea instrumentelor digitale cheie pentru profesorii de economie, utilizarea foilor de calcul și a software-ului de analiză a datelor în predarea economiei, explorarea jocurilor economice online și a platformelor interactive de învățare.

Prezentăm în continuare principalele platforme utilizate la curs:

Wordwall este o platformă online care permite profesorilor să creeze activități interactive și personalizate pentru elevi. Acest software didactic oferă o gamă variată de formate educaționale, ușor de utilizat atât pentru predare, cât și pentru evaluare. Avantajele utilizării acestei platforme constau în crearea rapidă a lecțiilor și activităților interactive, feedback imediat, răspunsuri și rezultate disponibile instantaneu, utile pentru evaluări formative, învățarea prin joc, metodele ludice ajută la reținerea mai ușoară a informațiilor.

Liveworksheets este o platformă online care permite transformarea fișelor de lucru statice în activități interactive. Profesorii pot crea exerciții personalizate, care oferă feedback imediat și implică activ elevii în procesul educațional. Platforma are o interfață intuitivă, potrivită pentru toate nivelurile de competență tehnologică și oferă acces la o bibliotecă vastă de fișe deja create de alți profesori.

Econland este o platformă educațională interactivă concepută pentru a ajuta elevii și studenții să înțeleagă conceptele economice prin simulări și scenarii practice. Aceasta oferă utilizatorilor oportunitatea de a lua decizii economice într-un mediu virtual, explorând impactul acestor decizii asupra unei economii fictive. Econland este o resursă educațională puternică pentru înțelegerea conceptelor economice prin aplicarea lor în scenarii reale. Utilizarea acestei platforme în procesul de predare contribuie la formarea unor elevi bine pregătiți pentru a aborda provocările economice ale lumii reale.

„Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Coordonator proiect,
Prof. **Daniela VIȘINICĂ**
Director - Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Oamenii sfinţesc locul

Colonelul (r) Marian I. Dulă

Articolul acesta reprezintă pentru mine, înainte de toate, o înaltă datorie morală. Meditez și visez la el din momentul în care am aflat de realizările fostului elev al liceului nostru, mare iubitor de istorie, fizică și engleză. Înclinările acestea, mai curând sentimentale, s-au consolidat, după anul 2000, după ce am avut lungi conversații cu el, venit în vizită la părinți. Acestea s-au adăugat și faptului că, eu am avut elev și pe fratele mai mic al lui, Tomiță, pe care l-am apreciat pentru prestația sa de elev.

Cel căruia îi închin acest articol este colonelul (r) Marian I. Dulă, roșiorean născut la 2 ianuarie 1950, într-o familie de oameni serioși, muncitori și deosebit de apreciați de concetățeni. Tatăl, Ioan Dulă, era de profesie librar, iar mama, Maria Dulă, era încasatoare pe autobuz, au avut 4 copii, doi băieți, Marian și Tomiță, și două fete, Ioana (Nina) și Elena. Cele două fete și Tomiță au lucrat la întreprinderea „Textila Teleorman". Tomiță a decedat la vârsta de 54 de ani. Marian a fost primul dintre cei patru copii. Părinții i-au luminat și ocrotit copilăria, cu întreaga vibrație a sufletului lor, preocupându-se, încă de la răsăritul vieții, să-i creeze un frumos viitor, cel puțin pe măsura virtuților părintești.

Pentru Marian I. Dulă, studiile școlare au început în anul 1956, la Școala nr. 1, aflată în centrul orașului, având învățătoare pe distinsa doamnă Ana Mamut, cea care, mai târziu, a fost învățătoare și celor două surori mai mici ale lui Marian. În ciclul secundar, dirigintele lui Marian a fost profesorul de educație fizică Aurel Grosereanu. Că Marian a fost elev deosebit, spune media generală obținută (9,20), la încheierea studiilor gimnaziale.

Pentru părinți a fost o mare bucurie, dar și mai mare a fost bucuria după ce Marian a reușit să fie admis în cadrul concursului de admitere la Liceul nr.1 (actualul Colegiu Național Anastasescu), cu o medie mare, clasându-se al 12-lea pe lista admișilor. A fost repartizat în clasa „C" – o clasă cu elevi deosebiți, având prof. diriginte o profesoară de matematică. Marian Dulă a fost un elev ambițios, s-a remarcat la toate obiectele, dar a iubit și a obținut performanțe la istorie, fizică și engleză.

Pentru fizică și matematică a fost îndrumat să scrie la „Revista de matematică", la care se putea face abonament. Marian Dulă a fost selecționat în lotul de atletism al liceului, iar în vara anului 1966, la concursul pe regiunea București, a concurat la „săritura în înălțime", unde chiar dacă s-a clasat pe locul IV, s-a primit „Diplomă pentru performanță".

Încă din anul doi de liceu (seria lui Marian Dulă), ofițerii de la Comisariatul militar al raionului făceau recrutări de candidați pentru instituțiile de învățământ militar. Marian I. Dulă, fiind bine apreciat de ofițeri, a convins familia Dulă ca ultimul an de liceu să-l urmeze la Liceul Militar „Dimitrie Cantemir" de la Breaza.

Intrarea pe poarta liceului de la Breaza, drumul lung de la poartă până la clase, făcut cu lacrimi în ochi, despărțirea de mama, nu pot fi uitate niciodată. Integrarea s-a făcut cu ceva greutăți, colegii lui de clasă fiind sosiți cu un an înainte la liceul Breaza.

Cadrul natural, arhitectura liceului, corpul de cadre didactice, ofițerii îndrumători și-au pus amprenta pe personalitatea tinerilor. După susținerea Bacalaureatului, tinerii absolvenți au participat la examenul de admitere pentru Școala Militară Superioară de Ofițeri Activi de la Sibiu „Nicolae Bălcescu". Marian I. Dulă a reușit să obțină intrarea în Școala Superioară de Ofițeri, la arma „Infanterie".

În primele zile ale activității desfășurate în Școala Superioară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu" din Sibiu, Marian Dulă se remarcă și, în scurtă vreme, devine cel mai apreciat cursant. În decembrie 1970, încheie cursurile școlii cu examen de licență, obține gradul de locotenent și este repartizat la Regimentul 3 Mecanizat din Caracal, U.M. 01256.

În vara anului 1973, este promovat în funcția de locțiitor comandat de companie de infanterie, iar în anul următor este avansat la gradul de locotenent major și promovat în funcția de comandant al Companiei nr. 2 Infanterie Mecanizată.

Marian I. Dulă este bine apreciat de comandanți, iar în anul 1978, odată cu înființarea Batalionului de instrucție „Pază Aeroportuară" la Otopeni, este mutat la București și încadrat în funcția de comandant al companiei de instrucție. În decembrie 1979, este avansat la gradul de căpitan. În anul 1981, susține examenul de admitere la Academia Militară, Facultatea de „Arme întrunite". În septembrie 1983, absolvă academia în fruntea promoției și este repartizat în funcția de comandant al Batalionului 2 „Infanterie Mecanizată" din București, iar în vara anului 1985, este avansat la gradul de maior. Tot în anul 1985, încheie studiile economice cu examen de licență la Academia de Studii Economice București.

În septembrie 1987, fiind bine apreciat, este mutat la Comandamentul Armatei I, în Compartimentul „Tura Operativă". Evenimentele din decembrie 1989 îl găsesc aici, la „Tura Operativă" a Armatei I. În martie 1990, este numit comandant al Regimentului 1 Mecanizat din București, iar din septembrie 1990, până în martie 1991, Marian Dulă a urmat și absolvit „Colegiul de Comandă și Stat Major" de pe lângă Academia de Înalte Studii Militare.

În octombrie 1991, în urma ordinului MP 681/1991 al Ministrului Apărării Naționale, este mutat la Comandamentul Militar al Municipiului București, în funcția de ofițer instructor și, în iulie 1992, este avansat la gradul de locotenent-colonel.

La 1 septembrie 1993, lt. col. Marian Dulă este numit șef al Trupelor Teritoriale din Comandamentul Militar al capitalei. În noiembrie 1998, este încadrat șef de birou Investigații psihomorale, la Comandamentul Corpului 1 Armată. În luna iulie a anului 1999, este avansat la gradul de colonel și numit șef de Stat Major la Divizia de Infanterie.

După restructurările care au loc la sfârșitul anului 2000 la nivelul Ministerului Apărării Naționale, colonelul Marian I. Dulă a desfășurat și desfășoară și acum o intensă activitate obștească, administrativă, dar și publicistică. Este președintele filialei municipale Câmpina a Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere; este președintele subfilialei Câmpina a Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria"; președintele Societății Filarmonice din Câmpina; președintele Asociației „Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor".

În ce privește activitatea administrativă, Marian Dulă a îndeplinit funcțiile de consilier local; președintele Comisiei de Cultură a municipiului Câmpina; consilier personal al primarului municipiului Câmpina.

Marian I. Dulă a desfășurat și desfășoară intens o bogată activitate publicistică, mai ales în domeniul istoriei. Este membru al Societății de Științe Istorice din România. A publicat articole și studii în publicațiile: Revista Nouă; Observatorul militar; Evenimentul istoric; Anuarul Societății de Științe Istorice, filiala Câmpina; revista Urmuz. Este coautor al volumelor: „Cantemiriștii promoției 1967", și „Cartea de aur a eroilor și veteranilor de război ai municipiului Câmpina", ediția I și a II-a. Este autor al magistralului volum de istorie „Câmpina și câmpinenii în război 1941-1945", apărut la Editura Militară, în anul 2024, cu o prefață de conf. univ. dr. Florian Bichir.

Pentru activitatea desfășurată, a primit numeroase distincții românești și străine: Ordinul Militar clasele I, II, III; Emblema de Onoare a Armatei României; Emblema de Merit „Partener pentru apărare"; și „Crucea Europeană a Confederației Europene a Veteranilor", 2019.

Articolul vrea să reconstituie, într-o narațiune coerentă, viața unei personalități, cum sunt puține, și care merită să fie cunoscută, prețuită și iubită. Acestea mi-au fost intențiile. Dacă am izbutit, nu poate hotărî decât cititorul de bună credință, căruia, iată, mă încredințez.

Prof. **Argentin St. PORUMBEANU,**
membru UZPR
Foto*: arhiva personală a autorului*

Privind în trecut: Conversații cu oameni pe care nu i-am întâlnit

„Întors din Serbia, am construit fabrica de brânzeturi la Roșiorii de Vede"

interviu cu industriașul Hariton Ogneanovici

(n. 7 februarie 1862, Galisnic (Serbia) - d. 8 iunie 1943, Roșiorii de Vede)

O privire asupra orașului Roșiorii de Vede în perioada 1937-1938 – o perioadă tulbure din punct de vedere politic – ne dezvăluie un oraș în continuă dezvoltare, marcat de transformări economice și sociale. În acest context, ne vom opri astăzi asupra comercializării laptelui și a produselor lactate, care erau alimente de primă necesitate pentru mulți dintre locuitorii orașului Roșiorii de Vede

La începutul secolului XX, laptele provenit de la oi, capre, vaci și bivolițe, precum și produsele derivate, printre care se numără și renumitul „căşulean", erau vândute de țărani pe străzile orașului. Țăranii care se ocupau de aceste vânzări pierdeau câte o zi întreagă, dedicând mult timp scurgerii zerului din sedila de pânză. Seara, după mulți kilometri parcurși pe jos, când se întorceau acasă, aveau un câștig de doar 2-3 lei.

Transformările tehnologice nu au ocolit Roșiorii de Vede, iar acest lucru se reflectă în industria locală a laptelui. Renumitul „căşulean" din sedilele de pânză a fost înlocuit de căşăriile și fabrica de brânzeturi „Ogneanovici", adaptate la cerințele moderne ale vremii. Acestea aprovizionau constant orașul, Bucureștiul și alte orașe importante din țară. Fabrica de brânzeturi „Ogneanovici" primea zilnic pentru prelucrare între 10.000 și 15.000 de litri de lapte.

Pentru a înțelege mai bine avântul luat de prelucrarea laptelui, vă propun un interviu bazat pe articole și mărturii înregistrate în presa roșioreană din acea perioadă, având-l ca interlocutor pe Hariton Ogneanovici, proprietarul fabricii de brânzeturi cu același nume.

Gabriel Argeșeanu: Suntem la sediul principal al Fabricii de brânzeturi „Ogneanovici" din Bulevardul Mihail Măinculescu nr. 2 (n.a. pe locul unde astăzi se află clădirea restaurantului „Kola") și stăm de vorbă cu inițiatorul acestei afaceri, Hariton Ogneanovici. Când ați început această afacere și ce v-a determinat să alegeți domeniul brânzeturilor?

Hariton Ogneanovici: Am început comerțul în anul 1888, în orașul Turnu Măgurele, unde am activat până în anul 1900. În

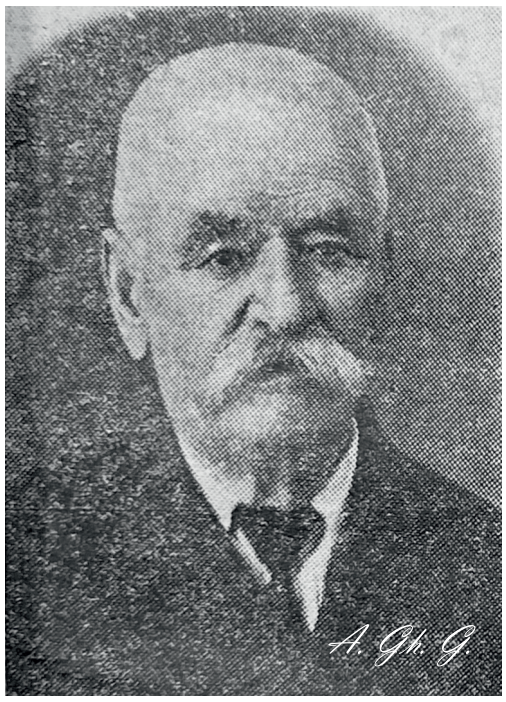

acel an, m-am reîntors în Serbia, unde am locuit până în 1907. De atunci am revenit în România, alegând să mă stabilesc definitiv la Roșiorii de Vede. Deoarece principala mea afacere, atât înainte de plecarea în Serbia, cât și în perioada petrecută acolo, a fost cea cu brânzeturi, la Roșiorii de Vede am continuat în aceeași direcție, construind aici, încă din 1907, prima fabrică de brânzeturi și aducând pentru buna funcționare a acesteia un specialist din străinătate.

Gabriel Argeșeanu: Care sunt principalele produse scoase pe piață de Fabrica „Ogneanovici"?

Hariton Ogneanovici: Derivatul principal este brânza telemea, urmată de renumitul caşcaval „Balcan", unt și urdă, toate acestea fiind obținute exclusiv din lapte de oi. Untul extras din zerul rezultat în urma procesului de fabricare a caşcavalului, folosind separatoare speciale, are o calitate deosebită. Această activitate s-a dovedit a fi profitabilă, motiv pentru care am extins-o dincolo de perimetrul orașului.

Gabriel Argeșeanu: În ce localități mai aveți filiale ale fabricii din Roșiorii de Vede?

Hariton Ogneanovici: În afară de comunele Butculești, Odobeasca, Muți, Ciolănești, Zâmbreasca, Peretu, Plosca, Belitori și Putineiu din Teleorman, mai fabricăm și în regiunile montane: Novaci în Gorj, Vaideeni și Voineasa în Vâlcea. Aceste regiuni se află la altitudini de 1600-1900 metri, greu de străbătut de piciorul omenesc, fiind poziții foarte riscante.

Gabriel Argeșeanu: Ce v-a motivat să extindeți afacerea în regiunile montane?

Hariton Ogneanovici: În anul 1928, în aceste regiuni se declarase o accentuată criză financiară. Atunci am fost solicitați să venim în aceste zone pentru a da o mână de ajutor sătenilor, astfel încât să își poată plasa cu folos laptele, întrucât produsele lor erau în pericol de a nu mai fi căutate pe nici o piață din țară. Hotărâți, am venit în aceste regiuni și am instalat o fabrică de brânzeturi de care ne putem mândri. Pe lângă celelalte derivate, producem și renumitul caşcaval „Balcan", recunoscut ca superior de toți specialiștii. Astfel, problema economică a industrializării laptelui în această zonă a fost în parte rezolvată de noi.

Cu această ocazie, țin să fac o scurtă paranteză. Centrele din zona de munte ne-au fost vizitate în anul 1935 de către doamna Arethia Gh. Tătărăscu și de domnul prim-ministru Gheorghe Tătărăscu. În anul 1936, domnul Gheorghe Tătărăscu, însoțit de domnii Dinu Brătianu, Ianculeț, Dr. Costinești, Vlahi de, șef de cabinet, precum și prefecții județelor Gorj și Sibiu, și parlamentarii acestor județe, care au rămas încântați de instalațiile moderne realizate pe aceste înălțimi riscante, ne-au îndemnat să înființăm centre similare și în alte regiuni din apropiere.

Gabriel Argeșeanu: Aveți o afacere începută în anul 1907. Au trecut treizeci de ani și afacerea nu numai că rezistă, ci este una de succes la nivel național. Care sunt strategiile specifice pe care le folosiți pentru a menține relații bune cu crescătorii de animale?

Hariton Ogneanovici: Ca și acum 30 de ani, în limita disponibilităților bugetare, am ajutat și continuu să ajut sătenii care mă aprovizionează cu lapte, într-un mod cu totul dezinteresat, având în vedere că ei sunt colaboratorii mei în majoritatea timpului. În timpul lunilor de iarnă, din octombrie până în martie, le avansez sume de bani pentru a-și procura nutrețul necesar vitelor.

Gabriel Argeșeanu: Vă adresez o întrebare pe care sper să nu o interpretați ca fiind o aluzie la discuțiile din oraș, în care se spune că ar trebui să nu vă mai implicați în afacere și să-l lăsați doar pe fiul dumneavoastră, Lazăr, să se ocupe de aceasta. La cei 75 de ani, pe care i-ați împlinit pe 7 februarie 1937, nu vă simțiți obosit să manageriați o afacere ce se întinde pe mai multe județe, cu desfacere în multe zone ale țării, inclusiv în capitală, care necesită și prezența fizică în punctele de lucru?

Hariton Ogneanovici: (răspunde zâmbind) Văzând că munca pe care o depun este pentru folosul obștesc, în sensul că ofer crescătorilor de vite posibilitatea de a-și valorifica laptele și de a prospera, că asigur locuri de muncă pentru peste 50 de lucrători în fabrică și căşăriile mele, care se îngrijesc de ei și de familiile lor, și că ofer publicului consumator, în toată țara, diferite sortimente de brânzeturi de calitate superioară, cum ar fi „brânza telemea" din lapte pasteurizat și caşcavalul „Balcan", numit „Regele brânzeturilor românești", mă face să nu simt oboseala încă mult timp.

Foto din arhiva autorului
Gabriel ARGEȘEANU

Cronica evenimentelor culturale

...Așa a fost anul 2024

- continuare din pag. 5

Octombrie 2024

Decembrie 2024

Noiembrie 2024

